gemeente Heemskerk

GEMEENTEBLAD

Officiële uitgave van de gemeente Heemskerk

Nr. 533523

18 november 2026

Beleidsregels Terugvordering en verhaal Participatiewet, Bbz 2004 IOAW en IOAZ Gemeente Heemskerk 2026

Het college van burgemeester en wethouders van de Heemskerk gelet op:

- Het bepaalde in artikel 4:81 en titel 4.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb);
- Artikelen 54, 58 tot en met 62i van de Pw;
- Artikelen 17,17a, 25, 26, 27, 28, 30 en 31 van de IOAW;
- Artikelen 17,17a, 25, 26, 27, 28, 30 en 31 van de IOAZ;
- En artikel 30c, tweede en derde lid, c van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen (Suwi);

besluit vast te stellen:

Beleidsregels Terugvordering en verhaal Participatiewet, Bbz 2004 IOAW en IOAZ Gemeente Heemskerk 2026

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

1. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

a.	Awb	Algemene wet bestuursrecht;
b.	Belanghebbende	Degene van wie wordt teruggevorderd, dan wel degene op wie wordt verhaald;
c.	Beslagvrije voet	Beslagvrije voet zoals bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
d.	Bevoegdheid	Het recht om een bepaalde actie uit te voeren;
e.	Bruteren	Het verhogen van de vordering met de loonbelasting en premies volksverzekeringen. Het college is verplicht om de loonbelasting en premies volksverzekeringen in te houden op de uitkering. Dit staat in de Wet op de loonbelasting 1964;
f.	College	het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Heemskerk;
g.	Dringende redenen	Reden die inhoudt dat in bijzondere gevallen, voor belanghebbende een individuele afweging zal worden gemaakt;
h.	Gedeeltelijke kwijtschelding	Belanghebbende hoeft een deel van de vordering niet meer terug te betalen. Het deel dat niet wordt kwijtgescholden moet belanghebbende wel nog terugbetalen;
i.	Gehele kwijtschelding	Belanghebbende hoeft (het restant van) de vordering niet terug te betalen;
j.	Inlichtingenplicht	De verplichting genoemd in artikel 17 lid 1 Pw, artikel 13, lid 1 IOAW, artikel 13 lid 1 IOAZ en artikel 30c, lid 2 en 3 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
k.	IOAW	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
l.	IOAZ	Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
m.	Leenbijstand	Een lening die het college verstrekt aan belanghebbende op grond van artikel 48 lid 2 Pw;
n.	Msnp	Minnelijke schuldsanering natuurlijke personen;
o.	NVVK	De Nederlandse Vereniging voor Volkskrediet
p.	Niet verwijtbare vordering	Een vordering die niet het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht;
q.	Onderhoudsplichtige	Een persoon die verplicht is om geld te betalen voor het levensonderhoud van zijn of haar kind(eren) en/ of ex-partner. Deze persoon kan een inwoner zijn van de gemeente Heemskerk of elders wonen (in Nederland of in het buitenland)
r.	Pw	Participatiewet;
s.	Terugvordering	Door het college ten onrechte of tot een te hoog bedrag verstrekte uitkering of lening die wordt teruggevorderd op basis van een terugvorderingsbesluit;
t.	Uitkering	De door het college verleende bijstand in het kader van de Pw en de uitkering in het kader van de IOAW, IOAZ en Bbz 2004;
u.	Verhaal	Verhaal van bijstand op een onderhoudsplichtige in het kader van de wettelijke onderhoudsplicht of op grond van artikel 62f van de Pw;
v.	Verwijtbare vordering	Een vordering die het gevolg is van schending van de inlichtingenplicht;
w.	Wsnp	Wet schuldsanering natuurlijke personen.

2. Alle begrippen die in deze regeling worden gebruikt en die niet nader worden omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de van toepassing zijnde wet.

Artikel 2 Herziening of intrekking

Het college is bevoegd om het recht op uitkering te herzien of in te trekken, indien de uitkering tot een te hoog bedrag of ten onrechte is verleend, zoals neergelegd in artikel 54 lid 3 en 4 van de Pw en ook artikel 17 lid 3 en 17a lid 4 van de IOAW en IOAZ.

Artikel 3 Terugvordering

1. Het college vordert het te veel of ten onrechte verstrekte terug conform artikelen 58 tot en met 60 van de Pw alsmede artikelen 25, 26, 27, 28, 30 en 31 van de IOAW en IOAZ.
2. Het college is bevoegd om de vordering te bruteren als de ten onrechte of teveel verstrekte uitkering niet meer in het lopende kalenderjaar kan worden teruggevorderd.
3. Het college ziet af van brutering van een terugvordering als de vordering:
   a. niet verwijtbaar is;
   b. in het lopende kalenderjaar wordt afgelost; of
   c. in het 4e kwartaal van dat lopende kalenderjaar is ontstaan.

HOOFDSTUK 2 GEHEEL OF GEDEELTELIJK AFZIEN VAN TERUGVORDERING

Artikel 4 Afzien van terugvorderen en invorderen

1. Het college ziet in afwijking van artikel 3 lid 1 van deze Beleidsregels af van terugvorderen en invorderen, als:
   a. het college kon weten dat er te veel of ten onrechte uitkering aan belanghebbende is betaald, maar het college pas ná zes maanden reageert op een signaal hiertoe. Het college mag dan maximaal zes maanden terugvorderen. Als ná die zes maanden toch nog uitkering is betaald aan belanghebbende, hoeft hij of zij dat niet meer terug te betalen;
   b. het terug te vorderen bedrag aan inkomensvoorziening en bijzondere bijstand lager is dan € 250,-, en verrekening niet mogelijk is;
   c. het gaat om de inkomsten uit arbeid in de laatste maand van de bijstandsperiode waarop de inkomensvoorziening betrekking heeft die niet meer kunnen worden verrekend;
   d. als de incasso van de vordering vijf jaar lang niet mogelijk was en het niet de verwachting is, dat belanghebbende in de toekomst (binnen 2 jaar) zal kunnen betalen en de kosten van de invordering niet opwegen tegen de opbrengsten ervan; of
   e. hiertoe een dringende reden aanwezig is zoals bedoeld in artikel 58 lid 8 Pw.

2. Lid 1 is niet van toepassing indien de terugvordering het gevolg is van het niet nakomen van de inlichtingenplicht.

Artikel 5 Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

1. Het college kan besluiten tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de teruggevorderde inkomensvoorziening als:
   a. belanghebbende zijn schulden niet meer kan aflossen en hij een verzoek heeft ingediend voor een schuldregeling. Belanghebbende dient hierbij volledige medewerking te verlenen aan de totstandkoming van een Msnp traject, saneringskrediet of WSNP;
   b. als van tevoren duidelijk is dat een schuldregeling met betrekking tot alle schulden, afgezien van de vorderingen zoals bedoeld in artikel 5 vijfde lid onder b, van deze Beleidsregels, van de overige schuldeisers zonder een besluit tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding niet tot stand zal komen; en
   c. de vordering van het college wegens teruggevorderde inkomensvoorziening ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang. Hierbij wordt rekening gehouden met de wettelijke preferentie van onze vordering(en).

2. Het eerste lid is niet van toepassing als:
   a. de terugvordering het gevolg is van het niet, niet tijdig of niet volledig voldoen aan de inlichtingenplicht dan wel tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan;
   b. het een bestuurlijke boete betreft die het gevolg is van opzet of grove schuld;
   c. als er aangifte op grond van het Wetboek van Strafrecht is gedaan; of
   d. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.

3. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering treedt niet in werking voordat een schuldregeling tot stand is gekomen.
4. Indien een verzoek als bedoeld in artikel 5 eerste lid onder a van deze Beleidsregels is ingediend, wordt geen beslagprocedure gestart in afwachting van de totstandkoming van de schuldregeling.

5. Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd als:
   a. niet binnen twaalf maanden nadat het besluit is bekendgemaakt een schuldregeling tot stand is gekomen; dit wordt als ontbindende voorwaarde in de beschikking opgenomen;
   b. de belanghebbende zijn schuld aan het college niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of
   c. de belanghebbende onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Artikel 6 Kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting

1. Het college kan besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, als de belanghebbende:
   a. bij een niet- verwijtbare vordering, gedurende 3 jaar heeft afgelost en tenminste 50% van de vordering heeft terugbetaald. Er wordt gekeken naar de persoonlijke omstandigheden van belanghebbende.
   b. bij een niet- verwijtbare vordering, gedurende drie jaar niet volledig aan de aflossingsverplichting heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald.

2. In afwijking van artikel 58 eerste lid Pw kan het college besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, als bedoeld in artikel 17 eerste lid Pw, af te zien indien de persoon van wie de kosten van bijstand worden teruggevorderd aan een van de voorwaarden zoals die beschreven staan in artikel 58 lid 7 Pw voldoet.
3. Kwijtschelding als bedoeld in het eerste lid van dit artikel vindt niet plaats ten aanzien van vorderingen welke worden gedekt door pand of hypotheek voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

HOOFDSTUK 3 INVORDERING

Artikel 7 Verrekening

Onverminderd het bepaalde in artikel 60 lid 3 en 4 Pw en artikel 28 lid 2 en 3 IOAW en IOAZ en ongeacht in het artikel 4:86 van de Awb genoemde betalingstermijn, gaat het college wanneer mogelijk direct na de afgifte van het besluit tot terugvordering over tot verrekening van de vordering met een eventueel recht op inkomensvoorziening.

Artikel 8 Uitstel van betaling en betalingsregeling

1. Het college verleent, bij beschikking, op verzoek van belanghebbende dan wel ambtshalve uitstel van betaling als uit de beschikbare gegevens duidelijk is dat belanghebbende niet de mogelijkheid heeft om binnen de gestelde betalingstermijn de vordering geheel af te lossen.
2. Aan het verleende uitstel verbindt het college de verplichting dat de belanghebbende de aflossingscapaciteit volledig aanwendt voor de aflossing van de openstaande vordering.
3. Belanghebbende kan bij het verzoek om uitstel van betaling een betalingsvoorstel doen voor aflossing van de vordering in termijnen. Als het college daarmee instemt, treft het college een betalingsregeling met de belanghebbende totdat de vordering is afgelost. Het college stelt daarbij dan als voorwaarde dat de belanghebbende maandelijks een bepaald bedrag aflost op de vordering.
4. Het college verbindt aan het uitstel van betaling van de volledige vordering de volgende verplichtingen:
   a. correcte maandelijkse aflossing;
   b. extra inkomsten besteden aan aflossing van de vordering;
   c. bezittingen verkopen en de opbrengst besteden aan aflossing van de vordering; en
   d. geen andere schulden maken.

5. Voor de periode dat uitstel van betaling is verleend brengt het college geen wettelijke rente in rekening.
6. Het college trekt het uitstel van betaling in als de belanghebbende de verplichtingen die aan het uitstel worden verbonden niet nakomt. Een betalingsregeling vervalt dan.

Artikel 9 Aflossingscapaciteit

1. Wanneer de belanghebbende een inkomensvoorziening ontvangt bedraagt de aflossingsverplichting ten hoogste vijf procent (5%) van de toepasselijke bijstandsnorm inclusief gemeentelijke toeslag en met inbegrip van het vakantiegeld.

2. De aflossing kan lager worden vastgesteld voor zover de vordering, niet zijnde een Vordering ontstaan door overtreding inlichtingenplicht, binnen een periode van 36 maanden geheel kan worden afgelost.
3. Bij beëindiging van de uitkering blijft de aflossing vanaf de datum van beëindiging gedurende zes maanden beperkt tot het in lid 1 genoemde percentage; dit wordt per beschikking aan de belanghebbende meegedeeld. Daarna wordt de aflossing vastgesteld aan de hand van de rekentool beslagvrije voet.
4. De aflossingsverplichting in bedrag of percentage van het inkomen wordt in de beschikking genoemd. Het is een opgelegde verplichting om te betalen aan aflossing. Het aflossingsbedrag dat met belanghebbende door een minnelijke regeling is afgesproken, geldt ook als een opgelegde verplichting om te betalen.

Artikel 10 Herbeoordeling lopende betalingsverplichtingen

1. Het college kan jaarlijks de beslagvrije voet berekenen om de aflossingscapaciteit van belanghebbende vast te stellen. Bij wijziging van het eerder opgelegde aflossingsbedrag wordt de belanghebbende hiervan bij beschikking in kennis gesteld. Een wijziging van die verplichting gaat in op de eerste van de maand volgend op die waarin de beschikking is genomen.
2. Als de belanghebbende gemotiveerd verzoekt om herziening van de betalingsverplichting beslist het college hierover binnen acht weken. Een verzoek tot wijziging schort de lopende betalingsverplichting niet op tenzij sprake is van dringende redenen.

Artikel 11 Niet of niet meer voldoen aan betalingsverplichting

1. Indien belanghebbende de terugvordering niet binnen de gestelde termijn betaalt, verstuurt het college een aanmaning.
2. In de aanmaning staat dat er binnen 14 dagen betaald moet worden. De termijn van 14 dagen loopt vanaf dagtekening van de aanmaning. De aanmaningskosten die het college moet maken komen voor rekening van de belanghebbende conform artikel 4:113 Awb.
3. Het college voert een dwangbevel uit als belanghebbende niet binnen 14 dagen na dagtekening van de aanmaning betaalt. Voor wat betreft de hoogte van deze kosten volgt het college de bepalingen van artikel 4:120 van de Awb en het besluit buitengerechtelijke kosten op grond van artikel 4:120 Awb.
4. Indien belanghebbende na ontvangst van het dwangbevel niet betaalt dan kan het college beslag leggen op het inkomen en/of vermogen van belanghebbende.
5. Als de belanghebbende niet (meer) voldoet aan de betalingsverplichting en geen gehoor geeft aan de aanmaning noch aan het dwangbevel, wordt het terugvorderingsbesluit ten uitvoer gelegd door middel van een executoriaal beslag overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, tweede lid van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering, op basis van een executoriale titel die is verbonden aan een dwangbevel als bedoeld in artikel 4:114 Awb.
6. Bij toepassing van het vijfde lid wordt de vordering verhoogd met een bedrag voor rente en kosten.

Artikel 12 Opschorting invordering

Indien belanghebbende in bezwaar gaat tegen het besluit tot terugvordering, kan het college de invordering op in afwijking van artikel 6:16 Awb opschorten. Het in (hoger) beroep gaan tegen een besluit tot terugvordering heeft geen schorsende werking.

HOOFDSTUK 4 VERHAAL

Artikel 13 Verhaal

Het college kan de kosten van bijstand verhalen met inachtneming van de wettelijke bepalingen en hetgeen hierover in deze regeling staat vermeld.

Artikel 14 Afzien van verhaal

Het college ziet af van verhaal, als

a. het op te leggen verhaalsbedrag lager is dan € 100,- per maand;
b. sprake is van een schenking of een nalatenschap zoals bedoeld in de Beleidsregels vrijlating giften, geldleningen voor levensonderhoud, schadevergoedingen en erfenissen gemeente Heemskerk 2026;
c. hiertoe een dringende reden aanwezig is.

Artikel 15 Berekening verhaalsbedrag en indexering

1. De op de onderhoudsplichtige te verhalen bijdrage wordt berekend aan de hand van de Tremanormen zoals die door de rechterlijke macht worden gehanteerd bij de alimentatievaststelling.

2. Als daartoe aanleiding bestaat, doch ten minste eens per drie jaar, wordt de te verhalen onderhoudsbijdrage herberekend. Een gewijzigde bijdrage wordt alleen opgelegd als dit meer is dan € 50,- per maand ten opzichte van het eerder vastgestelde bedrag.
3. De volgens het eerste lid vastgestelde te verhalen bijdrage wordt jaarlijks verhoogd met het alimentatie-indexpercentage zoals dat door de minister van Justitie wordt vastgesteld.

Artikel 16 Ingangsdatum
De ingangsdatum van de te verhalen onderhoudsbijdrage is de eerste dag van de maand volgend op die waarin het verhaalsbesluit is genomen.

Artikel 17 Verhaal in rechte
1. Wanneer de belanghebbende niet uit eigen beweging dan wel niet dan na daartoe te zijn aangemaand niet bereid is te verhalen gelden aan te betalen dan wel niet tijdig overgaat tot betaling daarvan besluit het college conform artikel 62h Pw tot verhaal in rechte.
2. Het college gaat niet over tot verhaal in rechte als het totaal te verhalen bedrag niet meer is dan € 500,-.

Artikel 18 Vaststelling door rechter
1. Het college neemt een rechterlijke uitspraak over alimentatie onverkort over.
2. Op een uitspraak bedoeld in het eerste lid van dit artikel en op een uitspraak naar aanleiding van verhaal in rechte als bedoeld in artikel 17 van deze beleidsregels is titel 4.4 van de Awb inzake aanmanen en het opleggen van een dwangbevel van toepassing.

HOOFDSTUK 5 SLOTBEPALINGEN

Artikel 19 Inwerkingtreding en citeertitel
1. Deze beleidsregels treden in werking met ingang van 1 januari 2027 en worden geciteerd als 'Beleidsregels Terugvordering en verhaal Participatiewet, Bbz 2004, IOAW en IOAZ, Gemeente Heemskerk 2026'
2. De 'Beleidsregels terugvordering en verhaal Participatiewet, IOAW en IOAZ 2015' worden gelijktijdig ingetrokken met de inwerkingtreding van 'Beleidsregels Terugvordering en verhaal Participatiewet, Bbz 2004, IOAW en IOAZ, Gemeente Heemskerk 2026'

Aldus vastgesteld in de B&W vergadering

burgemeester en wethouders van Heemskerk,

de secretaris,
de burgemeester,

Toelichting

Artikel 1
In dit artikel worden de begrippen omschreven. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2
In dit artikel is het algemene uitgangspunt opgenomen dat het college gebruik maakt van de bevoegdheid die het heeft en daarmee de wettelijke plicht tot herziening/intrekking en brutering in geval van verwijtbare vorderingen ontstaan vanaf 1 januari 2013, uitgebreid tot alle vorderingen.

Artikel 3
Lid 1: Het college vindt het van belang dat een uitkering alleen terechtkomt bij die belanghebbenden die hierop wettelijke gronden - aanspraak op kunnen maken. Indien er sprake is van schending van de inlichtingenplicht dan vordert het college op grond van artikel 58 lid 1 Pw, artikel 25 lid 1 IOAW en artikel 25 lid 1 IOAZ de uitkering terug. Het college heeft hier geen beleidsvrijheid in. Het college moet de uitkering eerst herzien/intrekken voordat het college de uitkering terugvordert. Het college maakt ook gebruik van haar bevoegdheid tot het herzien of intrekken van het recht op uitkering in het volgende geval: als er geen sprake is van schending van de inlichtingenplicht, maar de uitkering toch om een andere reden ten onrechte is verleend, of als er een te hoog bedrag aan uitkering is uitbetaald. Het college maakt gebruik van deze bevoegdheid om er voor te zorgen dat een uitkering alleen wordt uitbetaald aan belanghebbenden die daar wettelijk recht op hebben. De te veel of ten onrechte ontvangen uitkering wordt in deze gevallen teruggevorderd op grond van art. 58 lid 2 sub a Pw, artikel 25 lid 2 en 3 IOAW en IOAZ tenzij anders in deze beleidsregel is vermeld.

Lid 2: Een uitkering op grond van de Pw wordt netto uitgekeerd. Het college draagt echter, zoals bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, (net als een werkgever) aan het eind van het boekjaar loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoedingen af aan de Belastingdienst. Het college betaalt dus in feite een bruto uitkering.
Bij terugvordering van ten onrechte verleende uitkering kan het college de uitkering bruto terugvorderen van belanghebbende. Voor belanghebbende is het mogelijk om bij de Belastingdienst een verzoek in te dienen om teruggave van de brutering.
Lid 3: Van brutering wordt afgezien bij vorderingen die niet verwijtbaar zijn, die in het lopende kalenderjaar worden afgelost of die ontstaan in het 4° kwartaal van dat lopende kalenderjaar.

Artikel 4
Lid 1
Sub a: Het college moet bij de uitvoering van een terugvordering rekening houden met algemene rechtsbeginselen. In dat kader heeft de CRvB de zogenaamde 'zes-maanden-jurisprudentie' geformuleerd. Deze jurisprudentie stelt dat een bestuursorgaan een bevoegdheid tot terugvordering niet kan uitoefenen als er betalingen zijn gedaan, meer dan zes maanden na ontvangst van een signaal waaruit het uitvoeringsorgaan had moeten afleiden, dat ten onrechte of te veel bijstand wordt betaald. Het college mag in dit geval maximaal zes maanden terugvorderen.
Onder 'signaal' verstaat de CRvB in dit geval: relevante informatie van de uitkeringsgerechtigde waaruit dusdanig concreet kan worden afgeleid dat (mogelijk) te veel of ten onrechte uitkering wordt verstrekt dat het bestuursorgaan op grond daarvan actie had moeten ondernemen. De zes-maanden jurisprudentie geldt niet als belanghebbende niet tijdig, niet juist of onvolledig inlichtingen heeft verstrekt die belangrijk is voor het bepalen van het recht op bijstand (ECLI:NL:CRVB:2014:3180.

(anonieme) tip/signaal waaruit mogelijk blijkt dat er ten onrechte of te veel uitkering is verstrekt, is niet voldoende om direct de uitkering in te trekken en terug te vorderen. Het college moet eerst zelf onderzoek doen naar de situatie. Als uit dit onderzoek blijkt dat er inderdaad ten onrechte of te veel bijstand is betaald, dan moet het college snel handelen. Als het college dit niet doet, waardoor de vordering onnodig blijft oplopen, dan kan er aanleiding zijn om de zes-maanden-jurisprudentie toe te passen (ECLI:NL:CRVB:2007:BB4430).
Sub b: In sommige gevallen kunnen er redenen zijn om helemaal geen terugvorderingsbesluit te nemen. Hiervoor kan worden gekozen in gevallen waarin de ten onrechte verstrekte inkomensvoorziening zo laag is dat de kosten van de terugvordering hoger zijn dan de vordering, ook wel kruimelbedragen genoemd. Hierin is het college vrij in het bepalen van de hoogte van het grensbedrag. Het college stelt dit bedrag op € 250,- per te nemen nieuw besluit. Dit houdt in dat na verrekening van de openstaande vakantietoeslag of een nabetaling van de uitkering of inkomensvoorziening nog een vordering van € 250,- of lager overblijft, het restantbedrag niet wordt teruggevorderd. Dit geldt echter niet voor verwijtbare vorderingen, omdat het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichtingen niet mag lonen. Verwijtbare vorderingen moeten geheel worden terugbetaald. Verwijtbare vorderingen zijn vorderingen die ontstaan zijn doordat belanghebbende geen of onjuiste inlichtingen verstrekt waardoor er teveel uitkeringsgelden worden verstrekt.,
Sub c: Inkomsten worden na afloop van een maand opgegeven en verrekend met de inkomensvoorziening over de volgende maand. Hierdoor valt er een gat van een maand bij beëindiging van de inkomensvoorziening. Dit hangt samen met het systeem van achteraf verrekenen. De inkomsten uit arbeid uit de laatste maand van de uitkeringsperiode worden indien mogelijk verrekend met de uitkering en/of het vakantiegeld. Het resterend bedrag wordt niet teruggevorderd.
Sub d: Het college kan afzien van verdere invordering als de incasso al vijf jaren niets heeft opgeleverd en ook niet verwacht wordt, dat de schuldenaar in de toekomst wel betalingen zal gaan verrichten. De termijn van 2 jaar is gegeven als richtlijn, maar op individuele basis aan te passen. Zoals bijvoorbeeld bij blijvende ernstige invaliditeit, waardoor de kans op inkomensverbetering nihil is of een vertrek met onbekende bestemming. De kosten en opbrengsten van de verdere invordering worden tegen elkaar afgezet, waarna het college afziet van de terugvordering, er wordt dan niet teruggevorderd. Ook kan het college afzien van verdere terugvordering op een later moment.
Sub e: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.
Lid 2: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 5
Lid 1: Dit lid geeft aan wanneer er wordt meegewerkt aan een schuldenregeling waarbij geheel of gedeeltelijk wordt afgezien van een terugvordering.
Lid 2: Vanaf 1 januari 2013 mag, als het gevolg van de inwerkingtreding van de Wet aanscherping handhaving en sanctiebeleid SZW-regelgeving, het college geen medewerking verlenen aan een schuldregeling, indien er sprake is van verwijtbare verordeningen ten gevolge van niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichtingen. Hetzelfde geldt voor vorderingen die zijn ontstaan door bijstand verstrekt in de vorm van een geldlening, indien de noodzaak tot verstrekking daarvan het gevolg was van een tekortschietend besef van verantwoordelijkheid voor de voorziening in het bestaan. Echter in artikel 60c Pw (terugvordering) en 18a Pw (boete) is geregeld dat een verwijtbare vordering wegens schending

van de inlichtingenplicht wel mee kan worden genomen in een schuldregeling, maar dat het restant na afloop van deze schuldregeling nog wel moet worden ingevorderd. Alleen als er geen boete is opgelegd, mag het college wel meewerken. Een bestuurlijke boete kan worden meegenomen in de schuldregeling als de bestuurlijke boete het gevolg is van een verwijtbare vordering waarbij sprake is van verminderde of normale verwijtbaarheid.
Een bestuurlijke boete kan niet worden meegenomen in de schuldregeling als de boete het gevolg is van opzet of grove schuld (artikel 60c van de Pw). Door het college wordt derhalve geen medewerking verleend aan een schuldregeling indien een vordering is ontstaan door het opzettelijk of door grove schuld niet of niet behoorlijk nakomen van de inlichtingenplicht en hiervoor een bestuurlijke boete is opgelegd of aangifte is gedaan op grond van het Wetboek van Strafrecht voor zover deze medewerking leidt tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van deze vordering.
Lid 3: In dit lid wordt de verplichting opgenomen dat kwijtschelding niet kan plaatsvinden als er geen schuldregeling (of vergelijkbaar besluit) tot stand gekomen is. In het individuele geval moet beoordeeld worden wanneer dit aan de orde is.
Lid 4: In afwachting van de totstandkoming van de schuldregeling is het wel mogelijk om bij een schuldregeling de terugvordering bijvoorbeeld tijdelijk op te schorten.
Lid 5: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 6
Lid 1: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.
Lid 2: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.
Lid 3: Kwijtschelding van vorderingen die worden gedekt door pand of hypotheek is niet mogelijk voor zover verhaal op de onderliggende goederen mogelijk is, omdat de zekerheid door het college is geëist om volledige terugbetaling (zo veel mogelijk) te garanderen.
Lid 4: Dit lid behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 7
Als betrokken persoon een Pw, IOAW, IOAZ, of een Bbz uitkering ontvangt, kan het college de terugvorderingsschuld verrekenen met die uitkering. Het kan hierbij gaan om verrekening met een lopende uitkering waarbij de beslagvrije voet wordt berekend aan de hand van de rekentool. Het college is ook bevoegd om een schuld bij beëindiging van de uitkering te verrekenen met het gereserveerde vakantietoeslag. Verrekening gaat boven beslag door een derde op de uitkering. Uit praktische en doelmatigheidsoverwegingen wordt een vordering zoveel mogelijk via (pseudo)verrekening met lopende uitkeringen verrekend.

Artikel 8
In deze beleidsregels wordt meerdere malen gesproken over het aflossingsbedrag als betalingsverplichting. Om er geen misverstand over te laten bestaan dat in dit verband van een verplichting wordt gesproken wordt hier bepaald dat elk aflossingsbedrag, of dit nu is overeengekomen als gevolg van een minnelijke betalingsregeling, of op basis van het terugvorderingsbesluit eenzijdig wordt medegedeeld, kan worden beschouwd als een betalingsverplichting.
Lid 1 t/m 5: In principe moet de belanghebbende een vordering in één keer en binnen zes weken terug betalen. Als dit om financiële redenen niet mogelijk is, dan kan belanghebbende om een uitstel van betaling vragen bij het college. Op het voorstel van belanghebbende moet het college binnen 8 weken na ontvangst besluiten. Als belanghebbende meer vermogen heeft, dan het vrij te laten vermogen conform artikel 34 Pw, dan moet hij het meerdere volledig aanwenden om de vordering te voldoen voordat er een betalingsregeling kan worden afgesproken. Bij het vaststellen van het vermogen kan artikel 34, tweede lid, van de Pw worden overgeslagen.
Lid 6: Indien belanghebbende zich niet aan de betalingsregeling houdt, zal de procedure zoals vermeld in artikel 11 van deze Beleidsregels worden gevolgd.

Artikel 9
Lid 1: Het aflossingsbedrag bedraagt 5% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm of inkomensvoorziening, waarbij rekening wordt gehouden met de beslagvrije voet, zoals opgenomen in artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
Lid 2: Uitgangspunt is dat de aflossing in redelijke verhouding moet staan tot het inkomen en dat de vordering binnen de termijn van 36 maanden (niet verwijtbare vorderingen) is afgelost.
Lid 3: Indien belanghebbende uitstroomt door bijvoorbeeld werkaanvaarding, blijft het aflossingsbedrag 6 maanden gelijk aan het bedrag dat tijdens de uitkeringsperiode werd afgelost. Het aflossingsbedrag bedraagt 5% van de van toepassing zijnde inkomensvoorziening of bijstandsnorm inclusief vakantietoeslag. Het college heeft zowel de toepassing van de termijn van 6 maanden als het buiten beschouwing laten van een aanzienlijk gedeelte van het besteedbaar inkomen opgenomen, om de uitstroom niet te belemmeren en ervoor te zorgen dat werk ook voor een belanghebbende met schulden financieel aantrekkelijk moet zijn.
Lid 4: In de beschikking informeert het college belanghebbende over het aflossingsbedrag en de betaalverplichting.

Artikel 10
De leden van dit artikel behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 11
Lid 1: De aanmaning wordt nog niet verstuurd als de lening nog niet formeel is omgezet in een terugvordering. Aanmaningen zijn brieven waarin belanghebbende, vanwege uitblijven van betaling, wordt verzocht om vooralsnog te betalen.
Lid 2: Voor wat betreft de hoogte van de aanmaningskosten volgt het college de bepalingen van artikel 4:113 respectievelijk artikel 4:120 van de Awb en het besluit buitengerechtelijke kosten op grond van artikel 4:120 Awb.
Lid 3: Als er na het verzenden van de aanmaning nog niet wordt betaald, dan stuurt het college aan belanghebbende een dwangbevel. Zie ook artikel 60 lid 2 Pw, artikel 28 lid 1 IOAW en artikel 28 lid 1 IOAZ. De regels met betrekking tot het dwangbevel staan in artikel 4:114 e.v. Awb.
Lid 4: Als belanghebbende niet betaalt nadat het dwangbevel is gestuurd, zal de het college beslag leggen of laten leggen (door een deurwaarder) op het inkomen en/of het vermogen van belanghebbende. De regels hiervoor staan in de landelijke regelgeving (met name Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering).
Lid 5: Wanneer een belanghebbende zijn betalingsverplichting niet nakomt of de voorwaarden waaronder uitstel van betaling is verleend schendt en de oorspronkelijke betalingstermijn is verstreken, is belanghebbende in verzuim als bedoeld in artikel 4:97 Awb. Artikel 4:112 e.v. Awb bepaalt dan de verdere invorderingsprocedure, te weten de invordering door middel van aanmaning en dwangbevel. De Awb beschrijft slechts de procedure. Zij geeft niet aan binnen welke termijn het college tot aanmaning dan wel uitvaardiging van een dwangbevel dient over te gaan. Daarom is in dit artikel opgenomen wanneer dit dient te geschieden.
Tegen een aanmaning en dwangbevel is geen bezwaar en beroep mogelijk. Tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is verzet mogelijk bij de rechtbank.
Lid 6: Het in rekening brengen van wettelijke rente is conform artikel 4:99 van de Awb een bevoegdheid van het uitvoerende bestuursorgaan. Artikel 1 van het Besluit buitengerechtelijke kosten bepaalt, dat de kosten die aan de schuldenaar mogen worden doorberekend maximaal 15% van de geldsom mogen bedragen. Er is geen rente verschuldigd indien het bedrag bij enige of laatste betaling minder dan € 20,- bedraagt.

Artikel 12
Een eventueel bezwaar- of beroepschrift van belanghebbende tegen het besluit tot terugvordering heeft in principe geen schorsende werking. Het college stelt echter dat een bezwaar tegen het besluit tot terugvordering een reden is om de invordering op te schorten, omdat belanghebbende de invordering als belastend kan ervaren.
Als de invordering als ernstig belastend ervaren wordt kan de belanghebbende de voorzieningenrechter van de rechtbank (of van de CRvB) verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen. Als de voorlopige voorziening wordt toegekend dan moet de invordering worden geschorst.

Artikel 13
In alle gevallen die de Pw biedt zal worden overgegaan tot het verhalen van kosten van bijstand (op derden) en er dus gebruik zal worden gemaakt van de (algemene) bevoegdheid tot verhaal zoals neergelegd in artikel 61 Pw. Op wie en op welke wijze verhaald kan worden, is voor een groot gedeelte dwingend in de wet vastgelegd. Artikel 62 Pw bepaalt op wie verhaald kan worden in verband met een wettelijke onderhoudsplicht; het betreft ouders, (ex-)echtgenoten en minderjarige kinderen. In artikel 62f Pw is opgenomen in welke gevallen kan worden verhaald in verband met een schenking of nalatenschap.

Artikel 14
Artikel 62b Pw lid 1 beschrijft dat indien een rechterlijke uitspraak betreffende levensonderhoud verschuldigd is op grond van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek die uitvoerbaar is, niet wordt nagekomen, door het college wordt verhaald in overeenstemming met de uitspraak in casu. Voor schenking en nalatenschap dienen de regels aangehouden te worden zoals vermeld in de Beleidsregels vrijlating giften, geldleningen voor levensonderhoud, schadevergoedingen en erfenissen gemeente Heemskerk 2023. Om doelmatigheidsredenen wordt niet verhaald bij relatief geringe bedragen. De te maken kosten wegen dan niet op tegen de te innen bedragen. Daarnaast kan er van verhaal worden afgezien in geval van dringende redenen. Het gaat hierbij om maatwerk waarbij een individuele afweging wordt gemaakt.

Artikel 15
De verhaalsbijdrage van de onderhoudsplichtige wordt berekend volgens de Teramanormen. De rechterlijke macht stelt (half) jaarlijks een rapport op, dat aanbevelingen geeft voor een eenvormige praktische invulling van de wettelijke maatstaven behoefte en draagkracht, berekeningsmodellen en de daarbij behorende tarieven (de zogenaamde Tremanormen, ‘Trema’ staat voor Tijdschrift voor de

Rechterlijke Macht). Zowel in de alimentatie- als de verhaalsjurisprudentie wordt het Trema-rapport als leidraad gebruikt. Uitgangpunt is dat de Tremanormen ook gehanteerd worden in onze uitvoeringspraktijk. Aangezien dit rapport niet specifiek voor de verhaalswetgeving is geschreven, maar voor de alimentatiewetgeving, kan strikte toepassing hiervan leiden tot onbillijkheden. In dat geval wordt (gemotiveerd) afgeweken van de Tremanormen. Is er al een rechtelijke uitspraak waarbij de alimentatie wordt vastgesteld, dan sluit de gemeente zich hierbij aan. Dat wil zeggen dat de gemeente dan geen zelfstandige berekening maakt. Hiervan wordt afgeweken als uit de rechterlijke uitspraak blijkt dat de vastgestelde alimentatie niet is gebaseerd op financiële gegevens. Dat kan zich bijvoorbeeld voordoen als partijen zelf een afspraak maken over de alimentatie (of het afzien daarvan). De opgelegde alimentatie wordt geïndexeerd. In beginsel wordt eens per drie jaar de door de gemeente vastgestelde bijdrage herberekend. Om doelmatigheidsredenen wordt de te verhalen bijdrage alleen gewijzigd als deze € 50,- hoger is dan het eerder vastgestelde bedrag.

Artikel 16
Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 17
In rechte vastgestelde verhaalsbijdragen zijn bevoorrechte vorderingen. Met een beschikking van de rechter kan vereenvoudigd executoriaal beslag worden gelegd. Daar waar de rechter een alimentatieverplichting ten behoeve van kinderen heeft vastgesteld, kan de invordering van achterstallige alimentatie worden overgedragen van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen.

Artikel 18
Als de rechter alimentatie heeft vastgesteld, doet de gemeente geen nader onderzoek. Het door de rechter vastgestelde bedrag is dan het bedrag waarmee rekening wordt gehouden bij het verhaal van kosten van bijstand. Beleidsregel 15, lid 2 en 3 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19
De leden van dit artikel behoeven geen nadere toelichting.